

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 54489-03-14

1 31 אוקטובר 2021
2

לפני:
כב' השופט אורן שגב

התובע דוד גרוי ת.ז. 024914772
ע"י ב"כ: עוה"ד ענת פריטי זהבי ורון זהבי

הנתבעת אתנה גי.אס 3- יישומים בטחוניים בע"מ
ח.פ. 511310773
ע"י ב"כ: עו"ד חוה הס-קיבש ואח'

3
4

פסק דין

5
6
7
8
9

האם התובע זכאי לתשלומים שונים הנובעים מעבודתו בנתבעת ומאופן סיומה? זוהי השאלה הדורשת הכרעה בתיק זה.

רקע עובדתי בתמצית

- 10 1. הנתבעת, חברת אתנה גי.אס 3 – יישומים ביטחוניים בע"מ (להלן – הנתבעת)
- 11 היא חברה פרטית, העוסקת בין היתר בהגדרת פתרונות אבטחה ואספקתם
- 12 ללקוחות בדרג ממשלתי בחו"ל. תחומי הליבה המסורתיים שלה הם בעיקר מתן
- 13 שירותי ייעוץ, הדרכה וביצוע פרויקטים בתחום האבטחה, לרבות אבטחת
- 14 אישים ואבטחת מתקנים אסטרטגיים.
- 15 2. התובע, מר דוד גרוי (להלן – התובע), החל לעבוד בנתבעת כמנהל שיווק
- 16 ומכירות ביום 01.09.11 ועד ליום 30.09.13, אז פוטר, לדבריו, ללא עריכת
- 17 שימוע.
- 18 3. אין חולק, כי בין הצדדים נחתם ביום 06.09.11 הסכם עבודה (להלן – ההסכם)
- 19 וזה צורף כנספח א' לכתב התביעה. להסכם צורפו נספחים שונים, וביניהם נספח
- 20 ד' שקובע מנגנון תגמול לאנשי מכירות (להלן – נספח ד ו- מנגנון התשלום,
- 21 בהתאמה).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 54489-03-14

4. עוד אין חולק, כי ביום 19.06.12 נקשרה בין הנתבעת לבין מדינת קונגו עסקה המכונה בפי הצדדים "עסקת קונגו" – היא מושא המחלוקת העיקרית ביניהם בתיק זה. לטענת התובע, הוא זכאי לעמלה בגין עסקה זו, בהתאם לתנאים שפורטו בנספח ד' להסכם עמו, ואילו הנתבעת מכחישה זאת מנימוקים שונים, שיפורטו להלן.

טענות התובע

5. לטענת התובע, הנתבעת הפרה עמו את ההסכם והתכחשה לזכאותו לקבל עמלה בגין עסקת קונגו ובגין עסקאות נוספות. להלן תפורטנה טענותיו בתמצית:

(א) התמורה בגין עסקת קונגו היתה בסך של \$17,750,000 ובהתאם לנספח ד', התובע זכאי לעמלה בסך של 774,793 ₪, לאור התנאים שנקבעו במנגנון התשלום. בנוסף, זכאי הוא להפרשות לקרן פנסיה ולקרן השתלמות בגין סכום זה, בהתאם לתנאי ההסכם;

(ב) לפני החתימה על עסקת קונגו ואחריה, ניהלה עמו הנתבעת משא ומתן ארוך וממושך על גובה התגמול שהיא תשלם לו בגין עסקת קונגו, אך בסופו של דבר, פיטרה אותו מבלי לשלם לו דבר;

(ג) ביום 21.06.12, יומיים לאחר חתימת עסקת קונגו, הנתבעת שלחה לתובע מסמך הנושא את הכותרת "הצעה להסכם מתוקן" (להלן – **ההצעה לתיקון ההסכם**), הכוללת ניסוח מחדש של הגדרת מנגנון התשלום, באופן ששולל ממנו כל תגמול בגין עסקת קונגו, לאחר שכאמור, זו כבר נחתמה;

(ד) במקביל, הנתבעת העבירה לו מסר, שאם לא יסכים לתנאים החדשים, יפוטר, והתובע, שאהב את עבודתו ורצה להגן על משרתו, ניהל בלית ברירה משא ומתן. ואולם, נוכח הפרות חוזרות ונשנות מצידה, הוא הבהיר לנתבעת כי הוא עומד על זכותו לקבלת התגמול בגין עסקת קונגו בסך 774,793 ₪ במלואו, בהתאם לנספח ד', על כל המשתמע מכך.

(ה) פניותיו של התובע אל מר לביב, מנכ"ל הנתבעת, במטרה לברר מתי הנתבעת תשלם לו את הגמול המגיע לו, נענו כי העניין בטיפול ומר לביב אף הודיע לו כי העמלה נכללת במסגרת שנת התקציב 2013.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 54489-03-14

- 1 (ו) בסופו של דבר, ביום 18.04.13, כשנה לאחר חתימת העסקה, הודיעו ה"ה
2 לביב ויואלי, מנכ"ל חטיבת מר מערכות בנתבעת, כי הנתבעת לא תשלם לו
3 דבר בגין עסקת קונגו היות והדבר אינו מוסרי, כהגדרתם;
4 (ז) התובע הודיע כי בכוונתו לתבוע את הנתבעת ונענה, כי הגשת תביעה תגרור
5 את פיטוריו המידיים. יחד עם זאת, השיח בין הצדדים נמשך ובמהלכו הוצע
6 לתובע סכום בסך 90,000 ₪, שהתובע הסכים לו, אלא שהנתבעת לא עמדה
7 גם בסיכום זה, התנערה ממחויבותה על פי ההסכם ומסרה לתובע מכתב
8 הזמנה לשימוע לפני פיטורים.
9 (ח) ביום 24.07.13 קיבל התובע מכתב זימון נוסף לשימוע, ובו טענה חדשה,
10 לפיה התובע לא הצליח להביא עסקאות לחברה. הואיל והסיבה האמיתית
11 לפיטוריו של התובע היא רצונה של הנתבעת לחמוק מחובתה לשלם לו את
12 הגמול לו הוא זכאי בגין עסקת קונגו, הרי שמדובר בפיטורים שנובעים
13 מעילת סרק, והליך השימוע כולו נוהל כהליך סרק.
14 (ט) הנתבעת חייבת לתובע עמלות בגין 2 עסקאות נוספות: האחת – עם לקוח
15 מאיטליה, בגינה הוא זכאי לתגמול כולל בסך 327 ₪ בערכי קרן מיום
16 01.10.13; והשנייה – בגין עסקה עם לקוח ממקסיקו, בגינה הוא זכאי
17 לסכום כולל בסך של 1,606 ₪ בערכי קרן מיום 01.01.14.
18

טענות הנתבעת

- 19
20 6. התובע אינו זכאי לקבלת תגמולים בנוסף למשכורתו, שכן לא התקיימו כל
21 התנאים המצטברים שנקבעו לכך כגון: הגדרה בכתב ע"י מנכ"ל החברה באילו
22 לקוחות ובאילו מדינות לטפל; טיפול בפועל כגורם מוביל בלקוחות ובמדינות
23 שהוגדרו בכתב, קבלת הזמנות בפועל מלקוחות אלה. באשר למנגנון התגמול,
24 נקבע כי התגמולים יהיו בהתאם לסך התקבולים נטו שהתקבלו בפועל בתקופת
25 הזכאות.
26 7. אשר לעסקת קסטור, הגורם שהוביל את המו"מ מול הלקוח, היה מר שבתאי
27 שביט ולא התובע, והמוצרים שסופקו לא היו חלק מתחומי הליבה המסורתיים
28 של הנתבעת. לתובע לא היה רקע וידע ייחודי בתחום מכירות זה (בניגוד לשיווק
29 ומכירה של תוכנות) וזו סיבה נוספת שבגינה הטיפול בלקוח זה לא הופקד בידי.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 54489-03-14

8. חרף העובדה שהתובע לא היה זכאי לקבל תגמול כלשהו בגין עסקה זו, ניאות
מנכ"ל הנתבעת לפני משורת הדין ובאופן חד פעמי ושילם לו סכום סמלי.
9. ההסכם עם לקוח זה נחתם אומנם פורמאלית, אך זאת לאור העובדה שהלקוח
הכיר את הנתבעת ואת יו"ר החברה עוד קודם לכן ועל בסיס היכרות והערכה
אישית זו, היה מעוניין כי יו"ר החברה יהיה הגורם החתום על העסקה. כך או
כך, גם אם התובע היה זכאי לתגמולים כלשהם מעסקה זו, הוא אינו זכאי לחשב
אותם מתוך השווי הכולל של העסקה.
10. עסקאות איטליה ומקסיקו – לא התקבלו הזמנות מהלקוח הפוטנציאלי
במדינות אלה בתקופת הזכאות של התובע. הלקוח בעסקת מקסיקו שילם
לנתבעת החזר הוצאות, לרבות עלויות נסיעה ושהייה של עובדי החברה במסגרת
הליך שיווקי שבמסגרתו הודגמו יכולותיה של החברה בכדי לנסות לשכנע את
הלקוח הפוטנציאלי לחתום עמה עסקה. בנוסף התובע לא טיפל בפועל בלקוח
זה, לא הביא לסגירת העסקה עמו, לא הוביל לתהליך שיווקי ולא נטל בו חלק.
11. גם ביחס לעסקת איטליה, לא נכרתה כל עסקה ולא נתקבלה הזמנת עבודה שיש
בה כדי לזכות את התובע. לקוח זה שילם לנתבעת החזר הוצאות בלבד.
12. באשר לפיטוריו, התובע פוטר כדין וזאת לאור העובדה שלא הצליח בתפקידו
ולא הגדיל, כמצופה ממנו, את מכירת התוכנות לאיסוף מודיעין שפותחו על ידי
הנתבעת. למעשה בתקופת עבודתו, לא נכרתה כל עסקה למכירת תוכנות של
הנתבעת.
13. בסמוך לחודש 12/12, במסגרת ישיבה תקופתית שנערכה בין מנכ"ל הנתבעת
לבין התובע, הועלה עניין חוסר ההצלחה בתפקיד והוצעו מספר פתרונות
אפשריים לקידום המכירות ע"י התובע, ואולם, לא חל כל שיפור. חוסר שביעות
הרצון המקצועית מהתובע היתה משותפת גם לגורמים נוספים הקשורים
בנתבעת כגון קבוצת מר (נספח 2 לכתב ההגנה).
14. בד בבד, הנתבעת הבחינה בירידה בצבר ההזמנות שנתקבלו אצלה והחליטה
לנקוט בצעדי התייעלות, לרבות צמצום כוח אדם ושינויים ארגוניים, כגון:
איחוד שלוש החברות שמצויות בקבוצת מר ואשר פועלות בתחום האבטחה
לכלל "חטיבה". בהתאם, ביום 17.07.13 התקיים כנס לכלל עובדי החברות אשר

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 54489-03-14

1 בבעלות מר חיים מר, במסגרתו הודע לעובדים על ההחלטה בדבר שינויים
2 ארגוניים.
3 15. ביום 14.07.13 נמסר לתובע מכתב זימון לשימוע שיתקיים ביום 21.07.13 לפני
4 קבלת החלטה להפסיק את עבודתו וזאת מטעמי התייעלות וצמצום עלויות
5 (נספח 3 לכתב ההגנה) וביום ביום 31.07.13 התקיימה ישיבה כאמור ע"י מנכ"ל
6 הנתבעת ונערך פרוטוקול שצורף לכתב ההגנה (נספח 6) וביום 22.08.13 הודיעה
7 הנתבעת לתובע על ההחלטה לסיים את העסקתו (נספח 7 לכתב ההגנה).
8 16. בכתב ההגנה מטעמה העלתה הנתבעת שורה של טענות כלפי התובע, שעניינן
9 הפרה לכאורה של תניות אי התחרות ושמירה על סודיות וביקשה כי ככל
10 שייפסק סכום כלשהו לטובת התובע, יקוזז ממנו סכום של 100,000 ₪ כפיצוי
11 ללא הוכחת נזק בגין הפרות אלה.
12

דיון והכרעה

14 17. אין חולק, כי בסעיף ג(1) להסכם, הוגדר תפקידו של התובע "מנהל מכירות
15 ושיווק" בכפיפות למנכ"ל החברה. סעיף (2) באותו פרק קובע, כי תפקידו של
16 התובע יכלול כל מטלה, סמכות ואחריות הנלווים לתפקיד וכל מטלה אחרת כפי
17 שתידרש על פי צרכי החברה ובהתאם להוראות שיינתנו מעת לעת לעובד על ידי
18 הממונים עליו; עוד אין חולק, כי בהתאם לנספח ד' להסכם שנחתם עמו, זכאי
19 התובע, בנוסף למשכורתו החודשית, גם לעמלות, כמפורט במנגנון שנקבע. וכך
20 נקבע בסעיף א(1) לנספח: "מנהל המכירות והשיווק יטפל במדינות ולקוחות
21 שיוגדרו לו מפעם לפעם בכתב על ידי מנכ"ל החברה ויתוגמל בגין עסקאות
22 (הזמנות מזכות) שנקשרו עם אותם לקוחות בתקופת הזכאות".
23 18. עובדה נוספת, עליה אין חולק היא כי ביום 19.06.12 הנתבעת חתמה על עסקת
24 קונגו בשווי \$17,500,000. במסגרת ישיבת תמחור שנערכה כחודש לפני חתימת
25 העסקה, אושרה הצעת המחיר שהכין התובע במצגת, ואשר כללה 2% עמלות
26 פנימיות.
27

אשר להכרעתי

29 19. אין בידי לקבל את טענתה העיקרית של הנתבעת, לפיה חלקו של התובע בשלבים
30 שקדמו לחתימת עסקה היה שולי, באופן שמאיין את האמור בהסכם עמו, או

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 54489-03-14

- 1 באופן ששולל ממנו מניה וביה כל זכאות לקבלת עמלה בגין חתימת העסקה,
2 ואבהיר. ההסכם בין הצדדים נוסח ע"י נציגיה האחראיים של הנתבעת, ואינו
3 מפרט את כמות העבודה, את היקפה או פעולות ספציפיות שרק בהתקיימן, יהיה
4 התובע זכאי לגמול. כאמור בהסכם, על התובע לטפל במדינות ובלקוחות
5 שהוגדרו לו ע"י מנכ"ל החברה והתנאי היחידי לזכאות הוא כי ההזמנות המזכות
6 נקשרו עם אותם לקוחות בתקופת זכאותו של התובע.
- 7 20. העובדה שיומיים בלבד לאחר החתימה על עסקת קונגו, הנתבעת ראתה לנכון
8 להציע לתובע נוסח אחר, מפורט יותר, היא הנותנת, כי ההסכם שנחתם עמו,
9 ושמעולם לא בוטל או שונה, היה כללי בהגדרותיו לגבי תנאי הזכאות וככזה יש
10 להתייחס אליו. אישר זאת מר שבתאי שביט בעדותו כאשר נשאל, האם קיימת
11 בהסכם קורלציה בין כמות מסמכים שעל התובע לייצר או להנפיק בעסקה
12 כתנאי או כמדד לתגמול, והשיב בשלילה. (עמ' 17 לפרוטוקול מול שורות 12-18).
- 13 21. בעדותו בפניי, העיד מר חיים מר, כי אחרי ישיבת התמחור ביקש את החוזה של
14 התובע, קרא אותו והבין שלא מגיע לתובע כל תגמול (עמ' 21 לפרוטוקול מול
15 שורות 6-8). בהמשך הבהיר, כי מתוך מסגרת של 10% שתומחרו כעמלות, 2
16 אחוזים עומדים לרשות ההנהלה וכי גם מנכ"ל החברה, מר עומר לביב, לא יכול
17 לתת בונוסים ללא הסכמתו. בהמשך עדותו הסביר מדוע התובע יאנו זכאי לכל
18 עמלה: "... הוא לא עשה כלום. הוא לא היה. הוא לא הכיר את הלקוח. הוא לא
19 דיבר עם הלקוח. הוא לא טיפל בלקוח והוא לא קיבל הוראה בכתב לטפל
20 בלקוח." (עמ' 26 לפרוטוקול מול שורות 16-17).
- 21 22. כאשר נשאל מדוע לא ההסכם המקורי לא כולל את ההגדרות שהוכנסו בנוסח
22 המתוקן, קרי, שהזכאות לעמלות מותנית בכך שהתובע "יוביל וינהל את המשא
23 ומתן, יצור קשר עם הלקוח, ייפגש עמו ויהיה זה שסוגר את העסקה, השיב כי
24 התובע לא עמד גם בנוסח המקורי שכן לא קיבל הוראה בכתב, לא טיפל, אינו
25 מכיר, לא הביא כלום וכי מעבודתו בת השנתיים לא נותר דבר וסיכם באומרו כי
26 "התועלת שלו הייתה אפס, אפס מוחלט" (עמ' 27 לפרוטוקול שורה 4).
- 27 23. כשנשאל מדוע לא ביקש ממר לביב בתום ישיבת התמחור, ולאחר שקרא את
28 ההסכם עם התובע, להודיע לתובע כי הוא לא זכאי לכל עמלה, השיב כי אמר
29 זאת באותו יום, בשלב מאוחר יותר וכי גם היום הוא סבור, כי על פי ההסכם,
30 לא מגיע לתובע דבר מעסקת קונגו.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 54489-03-14

24. אין בידי לקבל את עמדה זו, לא רק כי הדבר מנוגד ללשונו של ההסכם, אלא גם משום שלא הונחה תשתית ראייתית לכך שבזמן אמת, הופנו כלפי התובע טענות כלשהן, לפיהן הוא לא מבצע את הנדרש ממנו בקשר עם גיבוש העסקה כראוי. לשון אחר, בהיעדר ראיה לסתור, אין לי אלא להניח כי בזמן אמת התובע ביצע את המוטל עליו בהתאם להסכם העבודה עמו ולכן קמה לו ציפייה לגיטימית לקבל עמלה, בהתאם למנגנון התגמול שעליו הוסכם, ושמעולם לא שונה או סויג טרם החתימה על עסקת קונגו. בהיעדר הסכמה מפורשת מצד התובע, הנתבעת לא היתה רשאית אפוא לחזור בה באופן חד צדדי מהאמור בהסכם וטענתו של מר חיים מר, לפיה תרומתו של התובע היתה שולית ואף אפסית, מן הראוי היה שתקבל ביטוי בזמן אמת ולא בדיעבד, לאחר שהעסקה נחתמה והנתבעת נדרשת למלא את חלקה בהסכם.
25. לא נעלמו מעיניי טענות עדי הנתבעת, כי תפקידו של התובע לא היה תפקיד מפתח בעסקה, וכי ככל הנראה היה זה מר שביט, שבזכות כישוריו ומעמדו הבכיר, הביא לכך שהעסקה יצאה אל הפועל. התובע עצמו אף אישר זאת בעדותו (עמ' 28 לפרוטוקול מול שורות 21 עד 25). ואולם, בהיעדר ראיה לסתור, מקובלים עלי דברי התובע בעדותו כי היה שותף לסגירת העסקה בכל מה שקשור לתחום אחריותו, כפי שהוגדר בהסכם, קרי, עבודת ההכנה שקדמה לחלקו של מר שביט, הכנת מסמכים, הכנת מצגות ותמחור, חישוב מחירים וכל פעולה אחרת שעשה מתוקף הגדרת תפקידו כמנהל מכירות ושיווק (ראו עדות התובע בעמ' 27 לפרוטוקול מול שורה 5 ומול שורות 12 עד 15);
- חיזוק לכך שהתובע היה מעורב בעסקה, במסגרת גדר האחריות שהוגדר לו, ניתן למצוא בתכתובת הדוא"ל מיום 22.04.12 שצורפה לתצהיר התובע כנספח ז' (עמ' 118), שם הוא התבקש להתרכז בהכנת ההצעה על חשבון טיפול בתחומים אחרים.
26. בסיכומיו, פרט התובע את היקף עבודתו בקשר עם הפרויקט (סעיפים 106 עד 148). איני רואה צורך לפרט פעולות אלה, ואציין רק זאת: טענות אלה לא נסתרו ע"י הנתבעת; לא נטען וממילא לא הוכח שהתובע לא עשה את המוטל עליו. אין בידי לקבל את ניסיונם המאוחר של עדי הנתבעת לגמד את תפקידו, ובוודאי שאין בידי לקבל את עדותו של מר חיים מר בהקשר זה, אשר הגדיר את חלקו של התובע - אפס. מדובר בלא יותר מאשר ניסיון להטיל בתובע דופי בדיעבד.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 54489-03-14

1 טרונייתו של מר חיים מר בעדותו (עמ' 52 לפרוטוקול מול שורות 1 עד 3), לפיה
2 השכר החודשי שהתובע קיבל, בתוספת רכב, היו תמורה מספיקה לתרומתו
3 לפרויקט, צריכה להיות מופנית למנסחי ההסכם ומנגנון התשלום, ולא לתובע,
4 ובוודאי שלא בחוכמה שלאחר מעשה, לאחר שהעסקה נחתמה.
5 27. התנהלותה של הנתבעת כלפי התובע, תוך שהיא מתכחשת להסכם עמו, היתה
6 כוחנית, לא מקובלת ביחסי עבודה ונעדרת תום לב. הנתבעת לא היתה רשאית
7 להתעלם מהוראות ההסכם. בהיעדר ראיה לסתור, אני מקבל את טענת התובע,
8 כי עניין העמלות הפנימיות נלקח על ידי הנתבעת בחשבון במסגרת התמחור, כפי
9 שבא לידי ביטוי במצגת שהתובע הכין, ומר לביב אף אמר לתובע כי "לפי ההסכם
10 עמלות של גרוי יש מצב שגם גרוי ירצה" (עמ' 225 לתצהירו של התובע מול
11 שורות 20-21).

12 28. אין חולק, כי בתום ישיבת התמחור, הנהלת הנתבעת אישרה את הצעת המחיר,
13 כפי שהתובע הציג אותה, כשהיא כוללת את העמלה לה הוא זכאי, והוכח כי
14 הנתבעת לא פעלה בזמן אמת כדי לשנות זאת. התובע לא נתבקש להכניס
15 שינויים, לא נערכו שינויים בהצעה ולאחר שאף אחד מהמנהלים הבכירים
16 בנתבעת שנכחו בישיבה, ובכללם מר חיים מר, לא הביע הסתייגות, התובע היה
17 רשאי להסתמך על כך שהוא יקבל את העמלה שמגיעה לו בהתאם לנספח ד'
18 להסכם עמו. הדברים שאמר מר לביב לתובע בהקשר זה מחזקים מסקנה זו (ראו
19 ההפניות בסעיפים 220 עד 223 לסיכומי התובע).

גובה העמלה

22 29. באשר לסכום העמלה הראוי, לאחר שנתתי את דעתי לטענות הצדדים, לא
23 השתכנעתי כי העמלה לה זכאי התובע צריכה להיגזר גם מחלקן של חברות
24 נוספות, שכן הדבר לא נאמר במפורש, ואבהיר.
25 30. בסיכומיו (סעיף 292 ואילך), טען התובע, כי בשום מקום בהסכם לא נאמר כי
26 העמלה תהיה לאחר ניכוי תשלומים לקבלני משנה. עוד טען, כי אין מחלוקת כי
27 הנתבעת היא זו שחתמה על העסקה, ולכן, אין משמעות לשאלה איזה חלק נטלה
28 בעסקה חברה אחרת (סעיף 304). עוד הוסיף, כי העסקה דווחה לרשויות המס
29 ולבורסה ע"י הנתבעת והוסיף כי "חברת מר שימשה בעסקה קבלנית של חברת
30 אתנה, היא לא צד להסכם של עסקת קונגו. לכן אין כל משקל או משמעות

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 54489-03-14

- 1 לחשבוניות של קבלנית המשנה חברת מר שהנתבעת הציגה" (סעיף 307 לסיכומי
2 התובע).
- 3 31. אין בידי לקבל עמדה זו, שכן, פרק ההגדרות בנספח ד להסכם מגדיר "תקבולים
4 נטו" כתקבולים שהתקבלו מהלקוח בניכוי עמלות לצדדים שלישיים". פרק ב'
5 לאותו נספח קובע, כי הבסיס לחישוב התגמול לעובד יהיה בהתאם לסך
6 התקבולים נטו שהתקבלו בפועל בתקופת הזכאות, בגין ההזמנות המזכות
7 שהתקבלו מהלקוח, בהתאם ללוח הזכאות.
- 8 32. יש היגיון אפוא שכלל שהתקבולים נטו של הנתבעת בעסקה עמדו על סך של 5.1
9 מיליון דולר בלבד – טענה שלא נסתרה – מן הראוי שחלקו של התובע ייגזר
10 מסכום זה ולא מתקבולים שהועברו לחברות אחרות שהיו שותפות בעסקה
11 באופן כזה או אחר. ודוק, טענת הנתבעת כי חלקה נטו בעסקה היה בסך הנקוב
12 לעיל, לא נסתרה ע"י התובע.
- 13 33. לא מצאתי הסבר לכך שלפני שהסכום נשלל סופית מהתובע, הוא הופחת ב-
14 10,000 דולר. מכל מקום, לא מצאתי צידוק חוזי או אחר להפחתה זו בשלל
15 הראיות שצורפו לתיק. לא נעלם מעיני כי התובע הסכים בזמנו להתפשר על
16 סכום מופחת זה, ואולם, משעה שהמו"מ לא הבשיל לכדי הסכם, ברי כי
17 הצדדים אינם כבולים להצעות פשרה שהועלו ביניהם, ובהיעדר הסכמה, יש
18 לחזור למקור הנורמטיבי, קרי, ההסכם שנכרת בין הצדדים, ושמעולם לא שונה
19 ולכן, אני דוחה את טענת הנתבעת בסיכומיה (סעיף 369), לפיה אם התובע היה
20 סבור שהוא אכן זכאי לבונוס הנתבע על ידו, הוא לא היה מסכים להתפשר
21 ולקבל 90,000 ₪ בלבד.
- 22 34. לאור האמור לעיל, התובע זכאי למלוא העמלה שסוכמה אתו מהחלק של
23 הנתבעת בעסקת קונגו, היינו, 5.1 מיליון דולר ולכן אני פוסק לו סך של 71,000
24 דולר ארה"ב, ובהתאם, קובע כי הוא זכאי להפרשות הסוציאליות עליהן סוכם
25 מתוך סכום זה.
- 26
- 27 **הליך השימוע**
- 28 35. בסיכומיו, הצביע התובע על מספר פגמים שנפלו לטענתו בהליך פיטוריו:
29 האחד – ההחלטה לפטרו היתה מעשה עשוי, שכן מר חיים מר איבד בו את
30 האמון והיה ברור כי בנסיבות אלה, אין סיכוי שתתקבל החלטה אחרת

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 54489-03-14

1 בשימוע, זולת לפטרו; השני – ההחלטה לפטרו התקבלה בניגוד לדעת מנהלו
2 הישיר של התובע ועל ידי מר חיים מר, שבקושי הכירו; עילת הפיטורים –
3 צמצומים בחברה" – כוזבת, שכן הובא לו מחליף, שעבד למעלה משנתיים
4 בנתבעת; במכתב הזימון הראשון לשימוע נכתב כי סיבת הפיטורים היא
5 "הצורך להתייעל ולצמצם עלויות" ואילו במכתב השני נכתב: "אי הצלחתך
6 בהבאת עסקאות לחברה"; שיחת השימוע נערכה 2 ימי עבודה בלבד כדי
7 להתכונן; לא נמסרו לו מלוא המסמכים והנתונים הרלוונטיים שצורפו בדיעבד
8 לתצהירי הנתבעת בתמיכה לשיקולים שהנחו לכאורה את הנתבעת בקבלת
9 ההחלטה לפטרו ונמנעה ממנו האפשרות להתגונן כראוי.

אשר להכרעתי

10
11
12 36. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי יש לבכר את גרסתו
13 של התובע לנסיבות פיטוריו, ואבהיר.
14 37. מחומר הראיות עולה, כי היוזמה לפטר את התובע כלל לא היתה של מנהלו
15 הישיר, אשר הכיר את התובע מבחינה מקצועית באופן בלתי אמצעי. ההחלטה
16 היתה של מר חיים מר, אשר היכרותו עם התובע היתה שטחית ועיתוייה –
17 המחלוקת על העמלה שהתובע זכאי לה בגין עסקת קונגו. חיזוק לכך מצאתי
18 באופן השונה בו נוסחו 2 הזימונים שהתובע קיבל לשיחת השימוע ומכך שלא
19 הובאו ע"י הנתבעת ראיות לתמיכה בטענותיה בדבר צמצומים בכלל וצמצומי
20 כוח אדם בפרט. ואולם, חשוב מכך, התרשמתי, כי לתובע לא ניתנה הזדמנות
21 של ממש להתגונן בפני הטענות שהועלו כלפיו ומסמכים שמן הראוי היה שיוצגו
22 בפניו, הוצגו ע"י הנתבעת לראשונה בכתבי הטענות השונים.
23 38. הרושם שהתקבל היה כי משעה שסר חנו של התובע בעיניו של מר חיים מר,
24 גמלה בלבו של האחרון ההחלטה לפטר את התובע ומתוקף מעמדו כבעלים של
25 הנתבעת, הוא גרם להחלטה לצאת אל הפועל ללא שיהוי מיותר, תוך פגיעה
26 בזכות הטיעון של התובע.

אשר לגובה הפיצוי הראוי

27
28
29 39. לאחר שנתתי את דעתי לנסיבותיו של מקרה זה, ומשלא מצאתי כל צידוק
30 להפרה הבוטה מצד הנתבעת של הסכם העסקתו של התובע, סבורני, כי מקרה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 54489-03-14

1 זה נכנס לגדר אותם מקרים בהם שומה על בית הדין להביע את מורת רוחו
2 בפסיקת פיצויים ראויים, ואבהיר.
3 40. מעבר לפגמים שנפלו בהליך הפיטורים, סבורני כי הנתבעת נהגה עם התובע שלא
4 בתום לב בכל הקשור לניהול המחלוקת ביחס לשיעור העמלה שהתובע זכאי לה,
5 ובמה דברים אמורים? המחלוקת בין הצדדים על גובה העמלה לגיטימית
6 כשלעצמה, במובן זה, שאכן קשה להלום את טענת התובע, לפיה הוא זכאי
7 לעמלה גם בגין חלקן של חברות קשורות אחרות בעסקה שנרקמה ושנחתמה
8 בסופו של דבר עם ממשלת קונגו. אין זה המצב ביחס לעמלה מתוך הסכום לו
9 זכאי התובע על פי לשונו המפורשת של ההסכם ביחס לחלקה של הנתבעת,
10 והתחמקותה של האחרונה מלמלא את חלקה בהסכם, אינה יותר מאשר
11 התנהגות כוחנית ובוטה בחוסר תום לב גמור. ודוק. איני מבסס את מסקנתי
12 לפיה התובע זכאי לעמלה על המצגים שהוצגו בפניו ע"י מר לביב, הגם שהתובע
13 בהחלט היה רשאי להסתמך על כך, בשים לב ללשונו הברורה של ההסכם מחד
14 גיסא ולהבטחותיו של מר לביב מאידך גיסא ומכאן גם שמתיתר הצורך לדון
15 בטענת הנתבעת, לפיה מר לביב כלל לא היה מוסמך לאשר או להבטיח עמלה.
16 מסקנתי מתבססת על לשון ההסכם ועל סיכום מפורש בין הצדדים, שהופר ע"י
17 הנתבעת ברגל גסה, ללא כל נימוק של ממש. עדותו של מר חיים מר בפניי חיזקה
18 את התרשמותי כי מדובר בהחלטה שרירותית.

19 41. בנוסף, לא ניתן להתעלם מפרק הזמן הממושך שחלף בהבטחות שווא לתובע,
20 לפיהן העניין בטיפול, מצדיק אף הוא פסיקת פיצוי בגין נזק לא ממוני ועל כן,
21 לאור האמור לעיל, מצאתי כי יש לפסוק לתובע פיצוי בגין פיטורים שלא כדין
22 והתנהלות בחוסר תום לב בסך 50,000 ₪.

עסקאות איטליה ומקסיקו

25 42. בחקירתו הודה התובע, כי במועד פיטוריו, עסקאות אלה טרם השתכללו,
26 ומכאן, שהוא אינו זכאי לעמלות בגינן. מעבר לכך, טענת הנתבעת, לפיה מדובר
27 בהחזר הוצאות בלבד, לא נסתרה, ועל כן את דוחה את התביעה ברכיב זה.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 54489-03-14

טענת הקיזוז

- 1
- 2 43. הנתבעת טענה, כי ככל שייפסק סכום כלשהו לטובת התובע, יש לקזז סכום
- 3 בסך של 100,000 ₪ בגין הפרת חובת הסודיות והפרת תניית אי תחרות ע"י
- 4 התובע. דין טענה זו להידחות, ולהלן נימוקיי.
- 5 44. יצוין בפתח הדברים, כי לא הוצגה כל תשתית ראייתית לכך שהתובע הפר
- 6 באופן כלשהו את חובת הסודיות המוטלת עליו. ברי, כי חובת הסודיות אינה
- 7 רק פועל יוצא של התחייבותו החוזית של התובע, כי אם בראש ובראשונה
- 8 נובעת מחובת תום הלב והיא אינה בעלת "תאריך תפוגה". למותר לציין, עוד,
- 9 כי חובת ההוכחה בעניין זה מוטלת על הנתבעת והיא לא עמדה בו, ולו בקירוב.
- 10 45. באשר להפרה לכאורה של תניית אי התחרות, מדובר בטענה שאף היא נטענה
- 11 ללא כל ביסוס ראייתי מצד הנתבעת. התובע טען, וטענתו לא נסתרה, כי
- 12 החברה בה עבר לעבוד, עובדת בשיתוף פעולה עם הנתבעת וכי קיים מעבר של
- 13 עובדים בין שתי החברות. עוד טען כי מדובר בעיסוק בתחומים שונים לחלוטין,
- 14 וגם טענתו זו לא הופרכה. התובע הוסיף, כי היה זה מר לביב שנתן לו את
- 15 ברכתו לעבוד בחברה אליה עבר לעבוד (סעיפים 612-613 לסיכומי התובע).
- 16 46. מן המקובץ לעיל עולה כי מדובר בטענות סתמיות ובלתי מבוססות, שלא נועדו
- 17 אלא לשמש ככל הנראה משקל שכנגד לטענות התובע, ואני דוחה אותן בהיעדר
- 18 תשתית ראייתית שתתמוך בהן.

בטרם סיום

- 19
- 20
- 21 47. לא אחתום את פסק הדין מבלי להתייחס בקצרה לאופן בו הנתבעת בחרה
- 22 להגיש את סיכומיה. סיכומי התובעת הוגשו כשהם מתפרשים על לא פחות מ-
- 23 338 עמודים **שלא מוספרו**, והודפסו בצפיפות באופן שהקשה מאוד על ביה"ד
- 24 לבור את המוץ מן התבן. בנוסף, גם מבחינה טכנית, מספור הסעיפים בכתב
- 25 הסיכומים אותחל לא פחות מחמש פעמים, תוך חזרה ארכנית על טענות שכבר
- 26 נטענו בשינויי נוסח כאלה ואחרים.
- 27 48. יש להצר על כך שזו הדרך בה הנתבעת ראתה לנכון להגיש את סיכומיה. מלבד
- 28 בזבוז זמן שיפוטי יקר בניסיון לעשות סדר בסבך הטענות, הדבר לא תרם
- 29 לבירור העניין ולחקר האמת.
- 30

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 54489-03-14

אחרית דבר

49. לאור כל האמור לעיל, התביעה מתקבלת בחלקה והנתבעת תשלם לתובע את הסכומים הבאים:

א. בגין עמלה על עסקת קונגו – 235,380 ₪;

ב. הפרשות בגין עסקה זו: פנסיה – 37,261 ₪;

קרן השתלמות – 17,654 ₪.

שלושת הסכומים דלעיל יישאו הפרשי ריבית והצמדה ממועד הגשת התביעה ועד למועד התשלום המלא בפועל.

ג. בגין פיטורים שלא כדין וניהול מו"מ בחוסר תום לב – 50,000 ₪.

50. בנוסף לסכומים דלעיל, תשלם הנתבעת לתובע השתתפות בשכ"ט עו"ד בסך של 50,000 ₪.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשפ"ב, (31 אוקטובר 2021), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

אורן שגב, שופט

16

17

19

20

21